

Układy cyfrowe i systemy wbudowane 1 - sprawozdanie z zajęć nr 2

Termin zajęć:

13.11.2017

Autorzy:

- Wojciech Ormaniec, 226181
- Bartosz Rodziewicz, 226105

Prowadzący:

dr inż. Jarosław Sugier

Schemat zajęć

Zajęcia były podzielone na wykonanie trzech, zależnych od siebie zadań.

Zadanie pierwsze

Zadanie pierwsze polegało na zamodelowaniu, zasymulowaniu i implementacji schematu realizującego licznik asynchroniczny odliczający '0, 1, 2, 7, 3, 4, 5, 6, 0, ...'.

Zadanie drugie

Drugim zadaniem było wykorzystanie stworzonego w poprzednim zadaniu licznika i gotowego układu obsługującego wyświetlacz celem wyświetlenia licznika na wyświetlaczu.

Zadanie trzecie

Trzecie zadanie polegało na przerobieniu stworzonego w poprzednim zadaniu układu tak by wykorzystując układ obsługujący połączenie z komputerem zaprogramować licznik tak by inkrementował się w momencie otrzymania z komputera znaku '+'.

Realizacja zadania pierwszego

Wykonanie schematu

Licznik nasz przyjmuje wartości 0-7, więc sygnał wyjściowy mieści się na 3 bitach.

Do wykonania takiego układu potrzebowaliśmy przerzutników, prowadzący zasugerował użycie przerzutników typu D.

Jako, że sygnał wyjściowy jest 3 bitowy potrzebowaliśmy użyć 3 przerzutników.

Tabelki prawdy

Najpierw wykonaliśmy tabelkę zmian przerzutnika.

t			t + 1		
Q2	Q1	Q0	Q2	Q1	Q0
			D2	D1	D0

t	t + 1	
000	001	001
001	010	010
010	111	111
011	100	100
100	101	101
101	110	110
110	000	000
111	011	011

$Q_0 - Q_2$ oznaczają stany przerzutnika, $D_2 - D_0$ oznaczają wyjście D konkretnego przerzutnika w chwili t.

Dla każdego przerzutnika rozpisaliśmy tabelkę Karnaugh'a.

Przerzutnik D2

$Q_2 \setminus Q_1Q_0$	00	01	11	10
0	0	0	1	1
1	1	1	0	0

Daje nam to równanie:

$$D_2 = \overline{Q_2}Q_1 + Q_2\overline{Q_1}$$

Przerzutnik D1

$Q_2 \setminus Q_1Q_0$	00	01	11	10
0	0	1	0	1
1	0	1	1	0

Daje nam to równanie:

$$D_1 = \overline{Q_1}Q_0 + Q_2Q_1Q_0 + \overline{Q_2}Q_1\overline{Q_0}$$

Przerzutnik D0

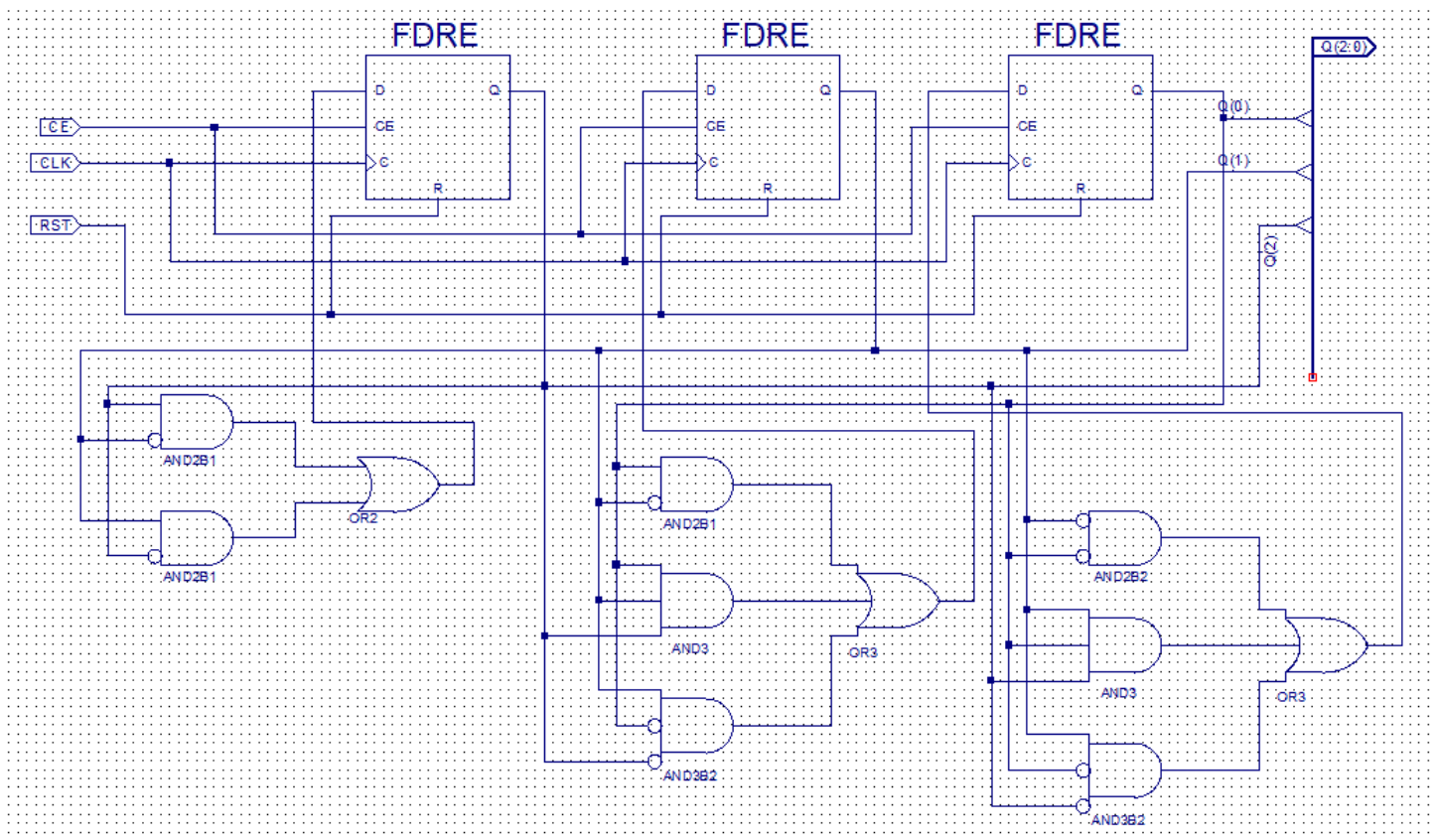
$Q_2 \setminus Q_1Q_0$	00	01	11	10
0	1	0	0	1
1	1	0	1	0

Daje nam to równanie:

$$D_0 = \overline{Q_1}\overline{Q_0} + Q_2Q_1Q_0 + \overline{Q_2}Q_1\overline{Q_0}$$

Schemat graficzny

Mając powyższe równania stworzyliśmy poniższy schemat.

Symulacja układu

Plik VHDL

Do przeprowadzenia symulacji potrzebowaliśmy zdefiniować początkowe wartości sygnałów wejściowych:

```
SIGNAL CLK    : STD_LOGIC := '0';
SIGNAL RST    : STD_LOGIC := '0';
SIGNAL CE     : STD_LOGIC := '1';
```

Oraz zaprogramować ich działanie (zmianę).

Programowanie zegara zostało wykonane jako:

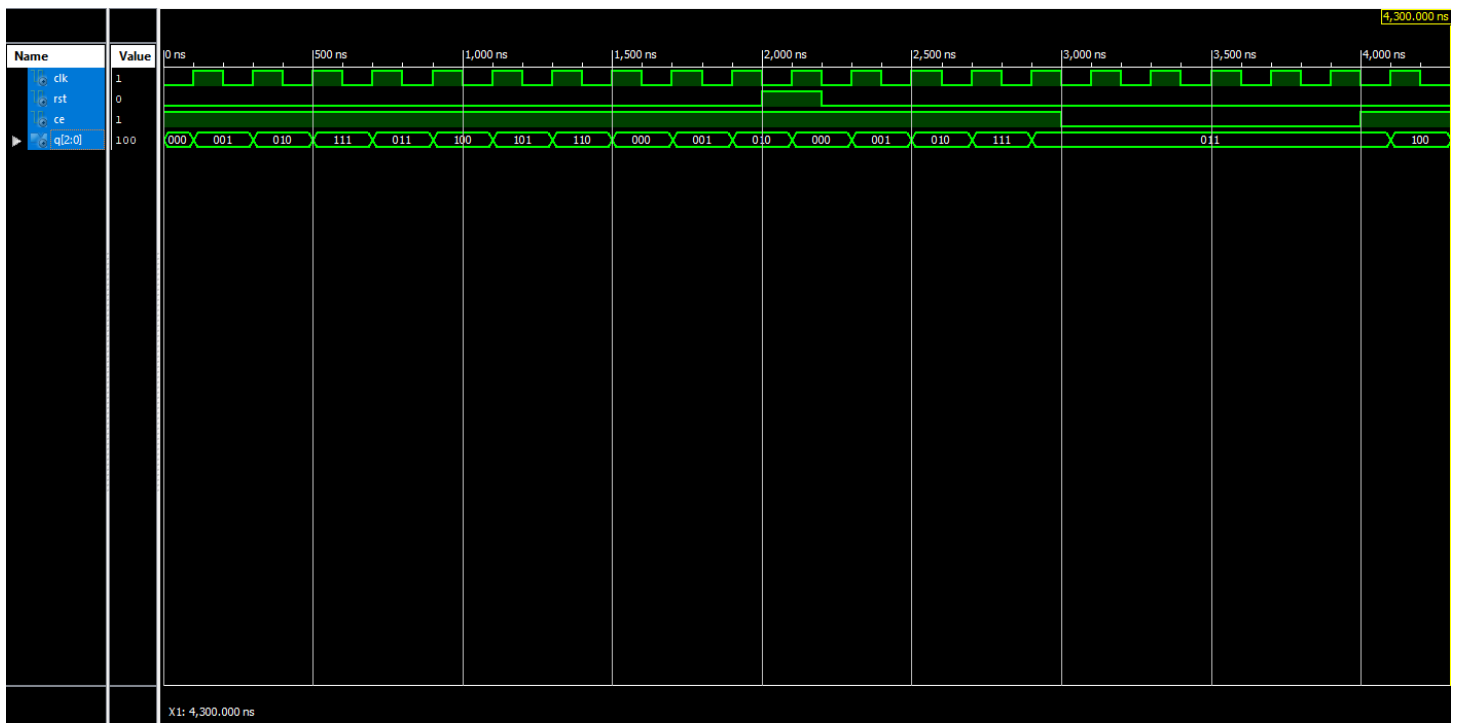
```
CLK <= not CLK after 100 ns;
```

Celem przetestowania działania CE (clock enable) i RST (reset) zapisaliśmy dwie linijki:

```
RST <= '1' after 2000 ns, '0' after 2200 ns;
CE <= '0' after 3000 ns, '1' after 4000 ns;
```

Symulacja behawioralna

Tak przygotowaną symulację VHDL uruchomiliśmy w trybie symulacji behawioralnej:

Symulacja post-fit

W trakcie zajęć uruchomiliśmy symulację post-fit, jednak w domu przy próbie ponownego jej uruchomienia pojawiał się błąd, który uniemożliwił nam przeprowadzenie jej.

Implementacja na zestawie

Przygotowanie pliku .ucf

Aby implementacja była możliwa musieliśmy przypisać nasze sygnały wejściowe i wyjściowe do fizycznych elementów zestawu.

Sygnały wejściowe zostały przypisane do klawiszy:

```
# Keys
NET "CE" LOC = "P42";
(...)
NET "RST" LOC = "P39"; # GSR
```

A zegar do:

```
# Clocks
NET "CLK" LOC = "P7" | BUFG = CLK | PERIOD = 5ms HIGH 50%;
```

Sygnał wyjściowy został przypisany do diod LED:

```
# LEDs
NET "Q(0)" LOC = "P35";
NET "Q(1)" LOC = "P29";
NET "Q(2)" LOC = "P33";
```

Właściwa implementacja

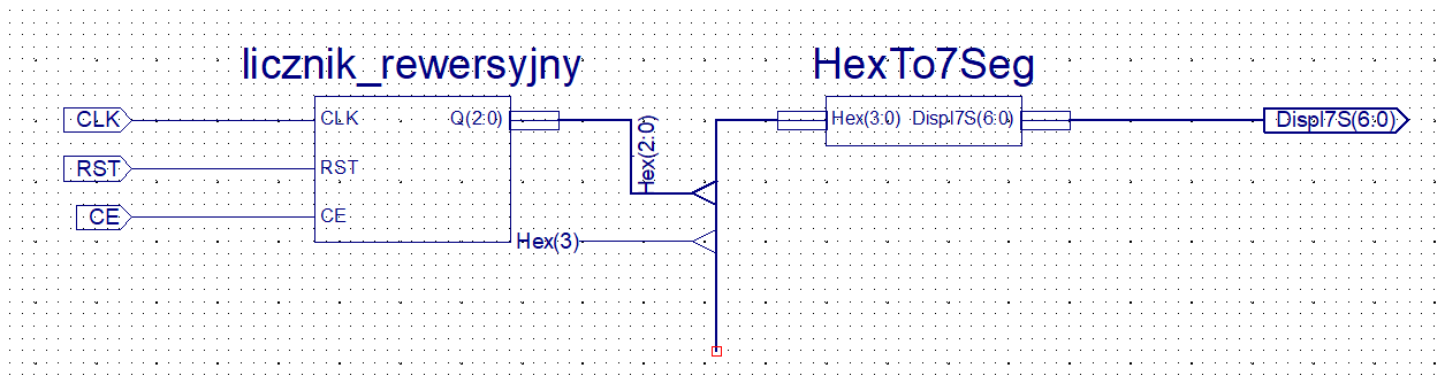
Po przygotowaniu pliku .ucf wykonaliśmy właściwe programowanie układu. Po zaprogramowaniu układ działał, co zostało zaprezentowane prowadzącemu.

Realizacja zadania drugiego

Drugie zadanie polegało na 'skompilowaniu' stworzonego wyżej układu do symbolu schematycznego (schematic symbol) i wykorzystaniu go wraz z drugim symbolem (pobranym z internetu) obsługującym wyświetlacz.

Schemat

Wykorzystanie przygotowanego wcześniej symbolu wraz z HexTo7Seg nie wymagało dużo pracy i tak prezentuje się stworzony przez nas schemat:

Symulacja

Do tego układu nie wykonywaliśmy symulacji.

Implementacja

W celu implementacji musieliśmy dokonać drobnej zmiany w pliku .ucf.

Sygnał Q(2:0) został odłączony od diod LED, a sygnał Displ7S został podłączony pod wyświetlacz:

```
# DISPL. 7-SEG
(...)
NET "Displ7S<0>" LOC = "P12";      # Seg. A; shared with LED<10>
NET "Displ7S<1>" LOC = "P13";      # Seg. B; shared with LED<8>
NET "Displ7S<2>" LOC = "P22";      # Seg. C; shared with LED<12>
NET "Displ7S<3>" LOC = "P19";      # Seg. D; shared with LED<14>
NET "Displ7S<4>" LOC = "P14";      # Seg. E; shared with LED<15>
NET "Displ7S<5>" LOC = "P11";      # Seg. F; shared with LED<9>
NET "Displ7S<6>" LOC = "P20";      # Seg. G; shared with LED<13>
```

Po tej zmianie schemat został zaprogramowany na płytce i układ działał, co zostało zaprezentowane prowadzącemu.

Realizacja zadania trzeciego

Tego zadania nie zdążyliśmy zrealizować z powodu niewystarczającej ilości czasu.

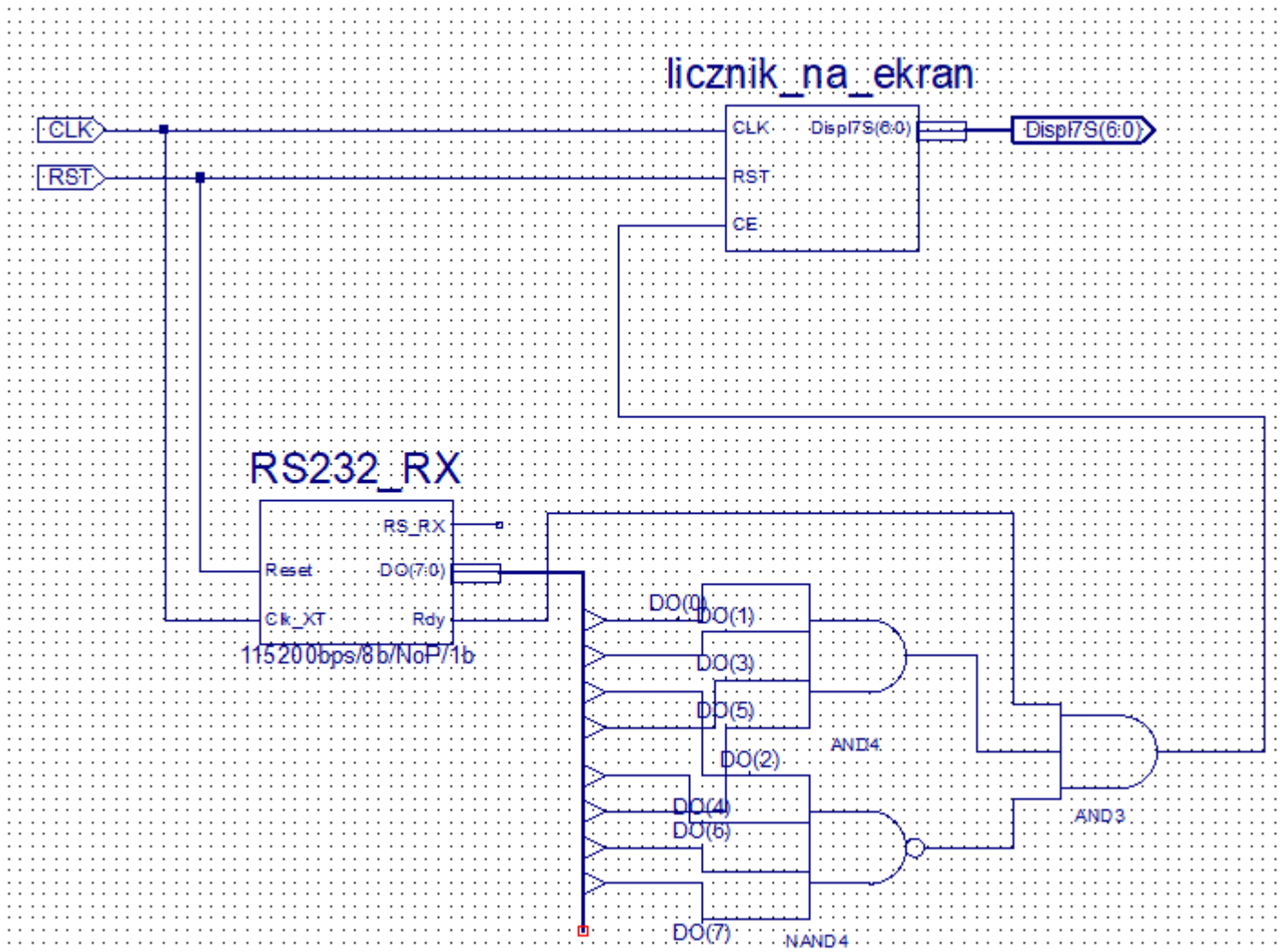
Schemat

Znak '+' ma kod 43, czyli 00101011 binarnie.

Wykorzystując tę informację za pomocą bramek ustawiliśmy aby inkrementacja licznika następowała tylko gdy taki kod zostanie odebrany.

Z uwagi na małą ilość czasu i niedokładne zapoznanie się z dokumentacją błędnie pozostawiliśmy wyjście RS_RX wolnym.

Stworzony przez nas schemat prezentuje się następująco:

Podsumowanie

Dwa pierwsze zadania zrealizowaliśmy w całości i poprawnie, co potwierdza poprawna implementacja na płytce.

Trzeciego zadania nie skończyliśmy z uwagi na małą ilość pozostałego czasu.